EPIPHANUS / CASSIODORUS
um 1170/1180
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=900
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

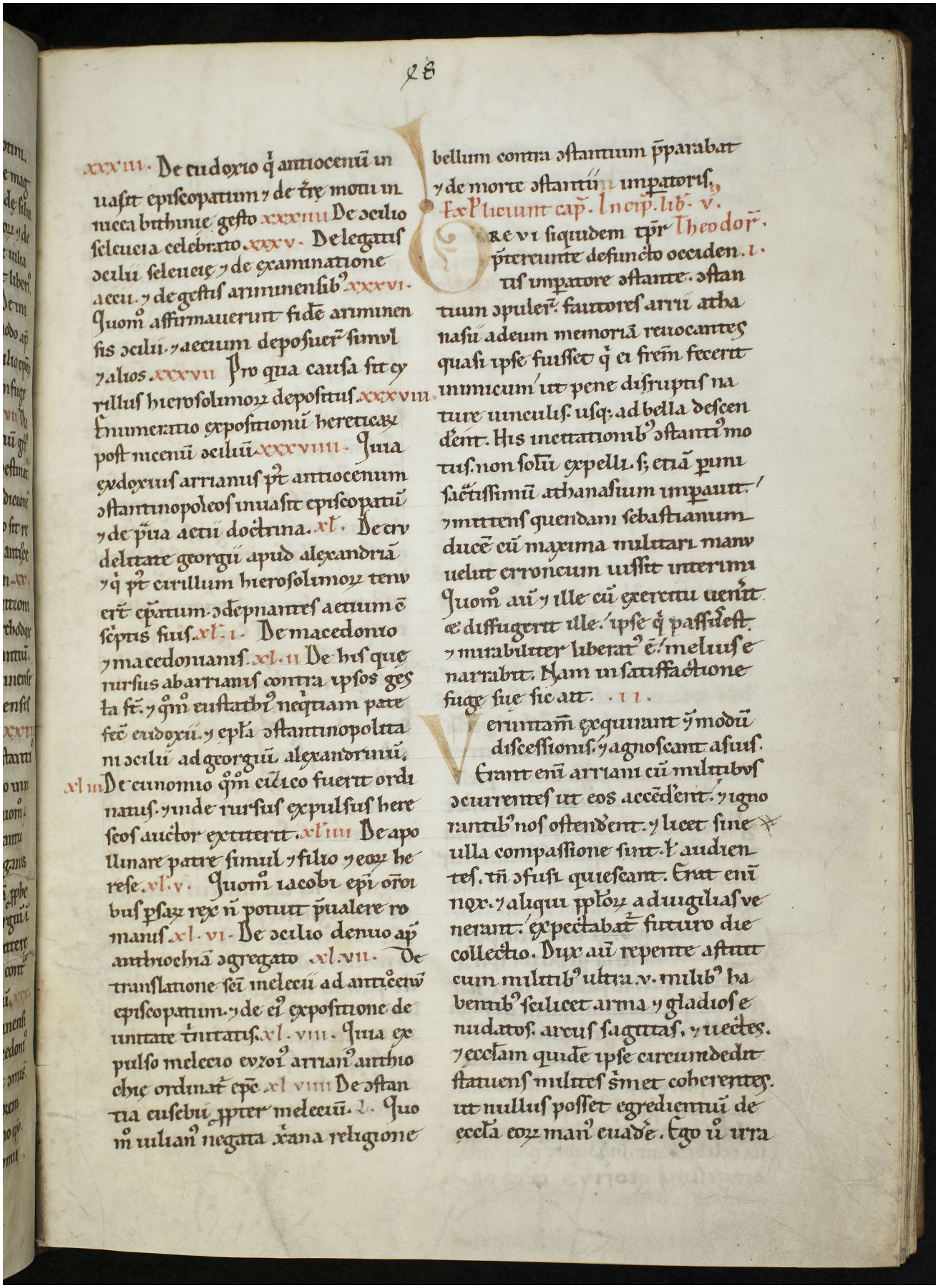

xxxiii. De eudoxio q̃ antiocenũ in
uasit episcopatum ⁊ de tyr motu in
nicea bithynie gesto xxxiiii De seilio
seleucia celebrato. xxxv. De legatus
seilii seleuciae ⁊ de examinatione
aecii. ⁊ de gestis arminensib̃ xxxvi.
Quom̃ affirmauerunt fide arminen
sis seilii. ⁊ aecium deposuer̃ simul
⁊ alios. xxxvii Pro qua causa sit cy
rillus hierosolimoꝝ depositus. xxxviii.
Enumeratio expositionũ hereticaꝝ
post nicenũ seiliũ xxxviiii. Juia
eudoxius arrianus pt̃ antiocenum
constantinopoleos inuasit episcopatũ
⁊ de p̃ua actũ doctrina. xl. De cy
delitate georgii apud alexandriã
⁊ q̃ pt̃ cirillum hierosolimoꝝ tenu
er̃t ep̃atum. odepnantes aetium ē
sceptis suis. xl. i. De macedonio
⁊ macedonianis. xl. ii De his quę
rursus abarrianis contra ipsos ges
ta sũt. ⁊ q̃m̃ eustathi neqtiam pate
fec̃ eudoxii. ⁊ eplã constantinopolita
ni seilii ad georgiũ alexandriũ.
xl iii De eunomio q̃m̃ cilico fuerit ordi
natus. ⁊ inde rursus expulsus here
seos auctor extiterit. xl iiii De apo
llinare patre simul ⁊ filio ⁊ eoꝝ he
rese. xl. v. Quom̃ iacobi epi oro
bus psaꝝ rex n̄ potuit p̃ualere ro
manis. xl. vi. De seilio denuo ap̃
antiochiã ogregato xl. vii. De
translatione sc̃i meleciũ ad antiocenũ
episcopatum. ⁊ de ei expositione de
unitate trinitatis. xl. viii. Juia ex
pulso melecio euzoi arrian̄ antio
chie ordinat̃ ep̃c xl viiii De ostan
tia eusebii ꝓpter meleciũ. l. Quo
m̃ iulian̄ negata x̄ana religione
bellum contra ostantium p̃parabat
⁊ de morte ostantii imperatoris.

Explicunt cap̃. Incip. lib. v.

Breui siquidem tp̃r Theodor̃.
p̃tereunte defuncto occiden.
tis imperatore ostante. ostan
tium opuler̃. fautores arrii athana
sii adeum memoriã reuocantes
quasi ipse fuisset q̃ ei frem̃ fecerit
inimicum ut pene disruptis na
ture uinculis. usq; ad bella descen
dent. His incitationib̃ ostantii mo
tus. non solũ expelli. s; etiã p̃ui
sãctissimũ athanasium impaiit.
⁊ mittens quendam sebastianum
ducẽ cũ maxima militari manu
uelut erroneum iussit interimi
Quom̃ aũ ⁊ ille cũ exercitu uenit
ꝗ diffugerit ille. ipse q̃ passus est.
⁊ mirabiliter liberat̃ ē. meliuse
narrabit. Nam in satisfactione
fuge sue sic ait. . ii.

Verumtam̃ exquirant ⁊ modũ
discessionis. ⁊ agnoscant asius.
Erant enim arriani cũ militibus
decurrentes ut eos accedent. ⁊ igno
rantib̃ nos ostendent. ⁊ licet sine
ulla compassione sint. t audien
tes. tm̃ ofusi quiescant. Erat enim
nox. ⁊ aliqui ꝓpl̃oꝝ a diuigiliis ve
nerant. expectabat̃ futuro die
collectio. Dux aũ repente astitit
cum militib̃ ultra v. milib̃ ha
bentib̃ scilicet arma ⁊ gladios e
nudatos. arcus sagittas. ⁊ uectes.
⁊ ecclam quide ipse circumdedit
statuens milites s̃met coherentes.
ut nullus posset egredientiũ de
eccla eoꝝ manũ euadẽ. Ego u̅ ura